

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 26. marca 2020 *

„Preveritev sodb Splošnega sodišča Evropske unije Simpson/Svet (T-646/16 P) in HG/Komisija (T-693/16 P) – Javni uslužbenci – Sestava sodišča, ki je izdala prvostopenjski sodbi – Postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence Evropske unije – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Z zakonom ustanovljeno sodišče – Incidenčni nadzor zakonitosti – Poseg v enotnost in doslednost prava Unije“

V združenih zadevah C-542/18 RX-II in C-543/18 RX-II,

zaradi preveritve sodb Splošnega sodišča Evropske unije (pritožbeni senat) z dne 19. julija 2018, Simpson/Svet (T-646/16 P, neobjavljena, EU:T:2018:493), in HG/Komisija (T-693/16 P, neobjavljena, EU:T:2018:492), na podlagi člena 256(2), drugi pododstavek, PDEU, ki sta bili izdani v postopkih

Erik Simpson, uradnik Sveta Evropske unije, stanujoč v Bruslju (Belgija),

proti

Svetu Evropske unije (C-542/18 RX-II),

in

HG, uradnik Evropske komisije,

proti

Evropski komisiji (C-543/18 RX-II),

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, R. Silva de Lapuerta, podpredsednica, A. Prechal, predsednica senata, M. Vilaras, E. Regan, M. Safjan, S. Rodin in I. Jarukaitis, predsedniki senatov, M. Ćiešić (poročevalec), sodnik, C. Toader, sodnica, D. Šváby, F. Biltgen in N. Piçarra, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. maja 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za E. Simpsona M. Velardo, avocate,

* Jezika postopka: angleščina in francoščina.

- za Svet Evropske unije M. Bauer in R. Meyer, agenta,
- za HG L. Levi, avocate,
- za Evropsko komisijo G. Berscheid, T. S. Bohr in F. Erlbacher, agenti,
- za bolgarsko vlado E. Petranova, L. Zaharieva in T. Mitova, agentke,

ob upoštevanju členov 62a in 62b, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 12. septembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predmet teh postopkov je preveritev sodb Splošnega sodišča Evropske unije (pritožbeni senat) z dne 19. julija 2018, Simpson/Svet (T-646/16 P, neobjavljena, v nadaljevanju: prva preverjana sodba, EU:T:2018:493), in HG/Komisija (T-693/16 P, neobjavljena, v nadaljevanju: druga preverjana sodba, EU:T:2018:492) (v nadaljevanju skupaj: preverjeni sodbi).
- 2 Splošno sodišče je s prvo preverjano sodbo razveljavilo sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), s katerim je to sodišče zavrnilo tožbo Erika Simpsona, s katero je ta predlagal, prvič, naj se za nični razglasita odločba Sveta Evropske unije z dne 9. decembra 2010, s katero je bila zavrnjena njegova zahteva za napredovanje v razred AD 9 na podlagi uspešno opravljenega javnega natečaja EPSO/AD/113/07 za zaposlitev vodij enot iz razreda AD 9, zlasti za estonski jezik za področje prevajanja, in odločba Sveta z dne 7. oktobra 2011, s katero je bila njegova pritožba zoper prvo odločbo z dne 9. decembra 2010 zavrnjena (v nadaljevanju: odločba z dne 7. oktobra 2011), ter drugič, naj se Svetu naloži plačilo odškodnine za nastalo škodo. Ta sklep je bil izdan na podlagi sodbe Splošnega sodišča z dne 22. oktobra 2015, Svet/Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796), s katero je bila razveljavljena sodba Sodišča za uslužbence z dne 12. decembra 2013, Simpson/Svet (F-142/11, EU:F:2013:201), in je bila zadeva vrnjena v razsojanje temu sodišču.
- 3 Splošno sodišče je z drugo preverjano sodbo razveljavilo sodbo Sodišča za uslužbence z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), s katero je to zavrnilo tožbo osebe HG, s katero je ta primarno predlagala, prvič, razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije z dne 10. februarja 2015, s katero ji je bila naložena disciplinska sankcija odloga povišanja v stopnji za obdobje 18 mesecev in ji je bilo naloženo, da mora Komisiji povrniti škodo, ki jo je ta utrpela, v višini 108.596,35 EUR (v nadaljevanju: odločba z dne 10. februarja 2015), in drugič, naj se Komisiji naloži povrnitev domnevno nastale škode.
- 4 Preveritev se nanaša na vprašanje, ali preverjeni sodbi zlasti glede na splošno načelo pravne varnosti škodujeta enotnosti ali doslednosti prava Unije, ker je Splošno sodišče kot pritožbeno sodišče razsodilo, da sestava Sodišča za uslužbence, ki je izdala sklep z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), in sodbo z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) (v nadaljevanju skupaj: izpodbijani odločbi), ni bila pravilno oblikovana zaradi nepravilnosti pri postopku imenovanja enega od članov te sestave, s čimer je bilo kršeno načelo zakonitega sodnika iz člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

- 5 Preveritev se nanaša tudi na vprašanje, ali je lahko imenovanje sodnika, tako kot pri aktih iz člena 277 PDEU, predmet incidenčnega nadzora zakonitosti in ali je tak incidenčni nadzor zakonitosti – načeloma ali po poteku določenega časa – izključen ali omejen na nekatere vrste nepravilnosti, da bi bili zagotovljeni pravna stabilnost in pravnomočnost.

Pravni okvir

Listina

- 6 Člen 47 Listine, naslovljen „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča“, v prvem in drugem odstavku določa:

„Vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu.

Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče. Vsakdo ima možnost svetovanja, obrambe in zastopanja.“

Sklep Sveta 2004/752/ES, Euratom, in Priloga I k Statutu Sodišča Evropske unije

- 7 V točki 6 obrazložitve Sklepa z dne 2. novembra 2004 o ustanovitvi Sodišča za uslužbence Evropske unije (2004/752/ES, Euratom) (UL 2004, L 333, str. 7) je bilo navedeno:

„Število sodnikov sodnega oddelka naj bi ustrezalo pripadu zadev. Da bi Svetu olajšali odločanje o imenovanju sodnikov, naj bi se predvidelo, da Svet ustanovi neodvisni svetovalni odbor, ki bo preverjal, ali predložene kandidature izpolnjujejo zahtevane pogoje.“

- 8 Na podlagi člena 2 Sklepa 2004/752 je bila Statutu Sodišča Evropske unije dodana Priloga I, naslovljena „Sodišče za uslužbence Evropske unije“. Ta priloga je v različici, ki je veljala ob sprejetju izpodbijanih odločb (v nadaljevanju: Priloga I k Statutu Sodišča Evropske unije), v členu 2 določala:

„Sodišče za uslužbence sestavlja sedem sodnikov. [...]

Sodniki so imenovani za dobo šest let. Sodniki, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Prosto mesto se zapolni z imenovanjem novega sodnika za dobo šest let.“

- 9 Člen 3 Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije je določal:

„1. Sodnike imenuje Svet, ki po posvetovanju z odborom, predvidenim v tem členu, odloča v skladu s četrtem odstavkom člena 257 [PDEU]. Svet pri imenovanju sodnikov zagotovi uravnoteženo sestavo Sodišča za uslužbence, tako da se med državljani držav članic izberejo sodniki iz kar najširšega možnega geografskega območja in se upoštevajo zastopani nacionalni pravni sistemi.

2. Kandidira lahko vsakdo, ki ima državljanstvo Unije in izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka člena 257 [PDEU]. Svet, ki odloča na priporočilo Sodišča [Evropske unije], določi pogoje in podrobnosti za predložitev in obravnavo kandidatur.

3. Ustanovi se odbor, ki ga sestavlja sedem osebnosti, izbranih med nekdanjimi člani Sodišča in Splošnega sodišča ter priznanimi pravniki. O imenovanju članov odbora in pravilih za njegovo delovanje odloči Svet na priporočilo predsednika Sodišča.

4. Odbor poda mnenje o ustreznosti kandidatov za izvrševanje sodniške funkcije v okviru Sodišča za uslužbenca. Odbor temu mnenju priloži seznam kandidatov z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni. Seznam mora vsebovati vsaj dvakrat več kandidatov, kot znaša število sodnikov, ki jih mora Svet imenovati.“

Javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013

- 10 Svet je 3. decembra 2013 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil Javni poziv k vložitvi kandidatur za imenovanje sodnikov Sodišča za uslužbenca Evropske unije (UL 2013, C 353, str. 11, v nadaljevanju: javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013), katerega točka 4 je določala:

„Ker se dvema sodnikoma 30. septembra 2014 zaključi mandat, se za imenovanje dveh novih sodnikov za obdobje šestih let, in sicer od 1. oktobra 2014 do 30. septembra 2020, objavi poziv za vložitev kandidatur.“

Sklep (EU, Euratom) 2016/454

- 11 V točkah od 1 do 6 obrazložitve Sklepa Sveta (EU, Euratom) 2016/454 z dne 22. marca 2016 o imenovanju treh sodnikov Sodišča za uslužbenca Evropske unije (UL 2016, L 79, str. 30) je navedeno:

- „(1) Mandat dveh sodnikov Sodišča za uslužbenca Evropske unije [...] se je iztekel 30. septembra 2014, mandat tretjega sodnika pa 31. avgusta 2015. Zato je treba v skladu s členom 2 in členom 3(1) Priloge I k [...] Statutu Sodišča Evropske unije [...] imenovati tri sodnike za zapolnitev teh prostih mest.
- (2) Odbor, ustanovljen na podlagi člena 3(3) Priloge I k [Statutu Sodišča Evropske unije], je na podlagi [3. decembra 2013] objavljenega javnega poziva k vložitvi kandidatur [...] za imenovanje dveh sodnikov Sodišča za uslužbenca dal mnenje o ustreznosti kandidatov za izvajanje sodniške funkcije na Sodišču za uslužbenca. Izbirni odbor je svojemu mnenju priložil seznam šestih kandidatov z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni.
- (3) Po političnem dogovoru o reformi sodnega sistema Evropske unije, na podlagi katerega je bila sprejeta Uredba (EU, Euratom) 2015/2422 Evropskega parlamenta in Sveta [z dne 16. decembra 2015 o spremembi Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije (UL 2015, L 341, str. 14)], je Sodišče [Evropske unije] 17. novembra 2015 predstavilo predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu pristojnosti na Splošno sodišče [...] za odločanje o sporih med Unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji z učinkom od 1. septembra 2016.
- (4) V teh okoliščinah je iz časovnih razlogov ustrezno, da se ne objavi nov javni poziv k vložitvi kandidatur, temveč se raje uporabi seznam šestih kandidatov z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni, ki ga je izbirni odbor pripravil po javnem pozivu k vložitvi kandidatur, objavljenem [3. decembra] 2013.
- (5) Zato je ustrezno, da se za sodnike Sodišča za uslužbenca imenujejo tri osebe z navedenega seznama, pri čemer je treba zagotoviti uravnoteženo sestavo Sodišča za uslužbenca na podlagi izbire med državljani držav članic s kar najširšega možnega geografskega območja in ob upoštevanju zastopanih nacionalnih pravnih sistemov. Tri osebe s tega seznama, ki imajo najustreznejše izkušnje na visoki ravni so Sean VAN RAEPENBUSCH, João SANT'ANNA in Alexander KORNEZOV. João SANT'ANNA in Alexander KORNEZOV bi morala biti imenovana z učinkom od datuma začetka veljavnosti tega sklepa. Glede na to, da je bil Sean VAN RAEPENBUSCH že sodnik Sodišča za uslužbenca Evropske unije do 30. septembra 2014 in je

ohranil svoj mandat do sprejetja sklepa Sveta v skladu s členom 5 [Statuta Sodišča Evropske unije], je primerno, da se ga imenuje za nov mandat z učinkom od dneva po prenehanju prejšnjega mandata.

- (6) V skladu s členom 2 Priloge I k [Statutu Sodišča Evropske unije] se vsako prosto mesto zapolni z imenovanjem novega sodnika za dobo šest let. Toda, ko se bo začela uporabljati predlagana uredba o prenosu pristojnosti na Splošno sodišče Evropske unije za odločanje o sporih med Unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji, bo Sodišče za uslužbence prenehalo obstajati, in mandat trojice sodnikov, imenovanih s tem sklepom, bo tako prenehal *ipso facto* na dan pred datumom začetka uporabe navedene uredbe.“

12 Člen 1 Sklepa 2016/454 določa:

„Za sodnike Sodišča za uslužbence Evropske unije imenujejo:

- Sean Van Raepenbush, z učinkom od 1. oktobra 2014,
- João Sant’Anna, z učinkom od 1. aprila 2016,
- Alexander Kornezov, z učinkom od 1. aprila 2016.“

Dejansko stanje zadev, ki so predmet preveritve

Zadevni postopek imenovanja

- 13 M. I. Rofes i Pujol je bila s Sklepom Sveta 2009/474/ES, Euratom, z dne 9. junija 2009 o imenovanju sodnika Sodišča za uslužbence Evropske unije (UL 2009, L 156, str. 56) imenovana za sodnico Sodišča za uslužbence za dobo šestih let, in sicer od 1. septembra 2009 do 31. avgusta 2015.
- 14 Odbor, naveden v členu 3(3) Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: izbirni odbor), je po javnem pozivu k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, objavljenem zaradi izteka – 30. septembra 2014 – mandatov dveh drugih sodnikov Sodišča za uslužbence, in sicer S. Van Raepenbuscha in H. Kreppela, sestavil seznam šestih kandidatov.
- 15 Ker Svet pred iztekom teh dveh mandatov ni imenoval sodnikov na mesti, ki sta ju zasedala S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, sta ta tudi po 30. septembru 2014 ohranila svoj mandat na podlagi člena 5, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, v skladu s katerim vsak sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije. Ta določba se je za sodnike Sodišča za uslužbence uporabljala na podlagi člena 5, prvi odstavek, Priloge I k navedenemu statutu.
- 16 Z vidika izteka mandata M. I. Rofes i Pujol ni bil objavljen noben javni poziv k vložitvi kandidatur. V tem okviru in na podlagi določb, navedenih v prejšnji točki, je ta ohranila svoj mandat tudi po 31. avgustu 2015.
- 17 S Sklepom 2016/454 je Svet 22. marca 2016 imenoval tri sodnike Sodišča za uslužbence, in sicer S. Van Raepenbuscha, z učinkom od 1. oktobra 2014, ter J. Sant’Anno in A. Kornezova, z učinkom od 1. aprila 2016. Svet je za imenovanje na ta tri mesta sodnikov (v nadaljevanju: zadevni postopek imenovanja) uporabil seznam kandidatov, sestavljen na podlagi javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, vključno za prosto sodniško mesto, ki ga je prej zasedala M. I. Rofes i Pujol (v nadaljevanju: tretje sodniško mesto), čeprav se ta javni poziv k vložitvi kandidatur ni nanašal na to mesto.

- 18 J. Sant'Anna in A. Kornezov sta prisegla 13. aprila 2016.
- 19 Sodišče za uslužbence je s sklepom z dne 14. aprila 2016 (UL 2016, C 146, str. 11) sodnike K. Bradleyja, J. Sant'Anna in A. Kornezova dodelilo drugemu senatu Sodišča za uslužbence za obdobje od 14. aprila do 31. avgusta 2016.

Zadeva C-542/18 RX-II

Dejansko stanje spora

- 20 E. Simpson, ki je bil od 1. junija 2004 pomožni uslužbenec v prevajalskem oddelku Sveta za estonski jezik, se je 1. januarja 2005 zaposlil kot uradnik na poskusnem delu v nazivu AD 5, potem ko je uspešno opravil javni natečaj EPSO/LA/3/03 za sestavo rezervnega seznama za zaposlitev nižjih prevajalcev razreda (LA) 8. V razred AD 6 je napredoval 1. januarja 2008.
- 21 E. Simpson je leta 2009 uspešno opravil natečaj EPSO/AD/113/07. Rezervni seznam natečaja je bil objavljen 28. aprila 2009. E. Simpson je 25. junija 2010 na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) zaprosil za napredovanje v naziv AD 9, pri čemer se je skliceval na dejstvo, da je uspešno opravil natečaj EPSO/AD/113/07, ki ustreza temu razredu, in okoliščino, da so bili trije uradniki, ki so bili po njegovem mnenju v primerljivem položaju, upravičeni do napredovanja v višji razred po uspešno opravljenem natečaju za višji razred od svojega.
- 22 Svet je z dopisom z dne 9. decembra 2010 to prošnjo zavrnil in navedel, da je mogoče – ker v Kadrovskih predpisih ni določbe, ki bi uradnikom podeljevala pravico do samodejnega napredovanja v višji razred na podlagi uspeha na natečaju za višji razred od njihovega – tako odločbo odobriti le ob upoštevanju interesa službe in da v obravnavanem primeru ta interes glede na položaj prevajalskega oddelka za estonski jezik leta 2010 ni bil podan.
- 23 E. Simpson je 8. marca 2011 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov pri Svetu vložil pritožbo zoper to odločbo Sveta. Ta pritožba je bila zavrnjena z odločbo z dne 7. oktobra 2011.

Postopka pred Sodiščem za uslužbence in Splošnim sodiščem pred sprejetjem prve preverjane sodbe

- 24 E. Simpson je 27. decembra 2011 pri Sodišču za uslužbence vložil tožbo zoper odločbo z dne 7. oktobra 2011.
- 25 Sodišče za uslužbence je s sodbo z dne 12. decembra 2013, Simpson/Svet (F-142/11, EU:F:2013:201), odločbo z dne 7. oktobra 2011 zaradi kršitve obveznosti obrazložitve razglasilo za nično.
- 26 Svet je 24. februarja 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil pritožbo zoper navedeno sodbo.
- 27 Splošno sodišče je s sodbo z dne 22. oktobra 2015, Svet/Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796), tej pritožbi ugodilo z obrazložitvijo, da je bilo razlogovanje Sodišča za uslužbence vsebinsko napačno, in mu zadevo vrnilo v razsojanje.
- 28 Drugi senat Sodišča za uslužbence je s sklepom z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), tožbo E. Simpsona v celoti zavrnil.
- 29 E. Simpson je 6. septembra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil pritožbo zoper ta sklep. Ta tožba je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vpisana pod številko T-646/16 P.

- 30 Predsednik pritožbenega senata Splošnega sodišča je 21. marca 2018 odločil, da ponovno odpre pisni postopek v tej zadevi, prvič, zaradi sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), s katero je Splošno sodišče (pritožbeni senat) razveljavilo sodbo z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15, EU:F:2016:137), z obrazložitvijo, da sestava sodišča, ki je izdala zadnjenavedeno sodbo, ni bila oblikovana pravilno, in drugič, zaradi odločbe z dne 19. marca 2018, Preveritev FV/Svet (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), s katero je Sodišče (preveritveni senat) odločilo, da ni treba opraviti preveritve navedene sodbe.
- 31 Splošno sodišče je 22. marca 2018 stranki pozvalo, naj predložita stališča o posledicah, ki jih je treba v zadevi T-646/16 P izpeljati iz sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22). V odgovor na ta poziv sta stranki trdili, po eni strani, da je pritožbeni razlog, ki se nanaša na nepravilnost oblikovanja sestave sodišča, kot jo je ugotovilo Splošno sodišče v navedeni sodbi, razlog javnega reda, ki bi ga moralo pritožbeno sodišče preučiti po uradni dolžnosti, in po drugi strani, da je sklep Splošnega sodišča z dne 24. junija 2016 Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), podpisala ista sestava sodišča kot tista, katere oblikovanje se je v navedeni sodbi štelo za nepravilno. Tako bi bilo treba po mnenju strank ta sklep Sodišča za uslužbence razveljaviti iz enakih razlogov, kot so tisti, ki jih je Splošno sodišče navedlo v isti sodbi.

Prva preverjana sodba

- 32 Splošno sodišče je s prvo preverjano sodbo razveljavilo sklep Sodišča za uslužbence z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), in zadevo vrnilo v razsojanje senatu Splošnega sodišča, ki ni odločal o pritožbi, da bi ta odločil o tožbi na prvi stopnji.
- 33 V točkah od 38 do 46 prve preverjane sodbe je navedeno:
- „38 Na prvem mestu je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pritožbeni razlog, ki se nanaša na nepravilnost sestave sodišča, razlog javnega reda, ki ga mora pritožbeno sodišče preučiti po uradni dolžnosti, tudi če ta nepravilnost ni bila navedena na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 44 do 50 in navedena sodna praksa).
- 39 Na drugem mestu je treba tudi spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča sodišče Unije svoje odločbe načeloma ne more opreti na razlog, ki ga je preizkusilo po uradni dolžnosti, čeprav je to razlog javnega reda, ne da bi stranke predhodno pozvalo, naj podajo svoja stališča o navedenem razlogu (glej sodbo z dne 17. decembra 2009, Preveritev M/EMEA, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 40 Na tretjem mestu je treba poudariti, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), v okviru preučitve tožbenega razloga glede nepravilnosti sestave sodišča, ki ga je navedla tožeča stranka, ker naj bi bil postopek imenovanja enega od sodnikov v tej sestavi nepravilen, presodilo naslednje.
- 41 Prvič, Splošno sodišče je ugotovilo, da so Sodišče za uslužbence (drugi senat), ko je izdalo sodbo z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15, EU:F:2016:137), sestavljali sodniki K. Bradley, J. Sant’Anna in A. Kornezov. Splošno sodišče je tudi ugotovilo, da je Svet glede na izrek in točko 5 obrazložitve [Sklepa 2016/454] za sodnike Sodišča za uslužbence imenoval, prvič, S. Van Raepenbuscha, drugič, J. Sant’Anno in, tretjič, A. Kornezova. Splošno sodišče je tako poudarilo, da sodnik K. Bradley s Sklepom 2016/454 ni bil imenovan za sodnika Sodišča za uslužbence in torej ne more biti sodnik, na katerega se nanaša tožbeni razlog, naveden v točki 40 zgoraj, temveč da sta bila s tem sklepom za sodnika Sodišča za uslužbence imenovana J. Sant’Anna in A. Kornezov.

- 42 Drugič, Splošno sodišče je preučilo tožbeni razlog glede nepravilnosti postopka imenovanja, ker naj bi Svet imenoval sodnika na [tretje sodniško mesto] na podlagi seznama kandidatov, sestavljenega po javnem pozivu k vložitvi kandidatur [z dne 3. decembra 2013] za zapolnitev prostih sodniških mest, ki sta ju zasedala sodnika pri Sodišču za uslužbence S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, čeprav ta seznam ni bil sestavljen za imenovanje sodnika na [tretje sodniško mesto]. V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 51 sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), razsodilo, da je Svet z uporabo seznama, sestavljenega po javnem pozivu k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, za zapolnitev tretjega sodniškega mesta kršil pravni okvir, določen z javnim pozivom k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013. Splošno sodišče je tako po tem, ko je opozorilo, da je Svet v skladu z izrekom in točko 5 obrazložitve Sklepa 2016/454 za sodnike Sodišča za uslužbence imenoval, prvič, S. Van Raepenbuscha, drugič, J. Sant'Anno in, tretjič, S. Kornezova, razsodilo, da ima ta institucija pravico uporabiti ta seznam, kar zadeva prvi dve imenovanji, ne pa tretjega.
- 43 Tretjič, Splošno sodišče je v točki 78 sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), razsodilo, da glede na pomembnost upoštevanja pravil o imenovanju sodnika za zaupanje strank v postopku in javnosti v neodvisnost in nepristranskost sodišč zadevnega sodnika ni mogoče šteti za zakonitega sodnika v smislu člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, [Listine], ter je zato sodbo z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15, EU:F:2016:137), v celoti razveljavilo.
- 44 V obravnavani zadevi zadostuje ugotovitev, da je sklep [z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136),] sprejelo Sodišče za uslužbence (drugi senat), v sestavi sodnikov K. Bradleyja, J. Sant'Anne in A. Kornezova, torej v isti sestavi sodišča, kot je tista, ki je izdala sodbo z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15, EU:F:2016:137), in v zvezi s katero je bilo v sodbi z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), ugotovljeno, da je bila oblikovana nepravilno.
- 45 Tako je treba po uradni dolžnosti obravnavati razlog v zvezi z nepravilnostjo sestave sodišča, ki v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča, navedeno v točki 38 zgoraj, pomeni razlog javnega reda, ki ga mora pritožbeno sodišče preučiti po uradni dolžnosti, tudi če ta nepravilnost ni bila navedena na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 44 do 50 ter navedena sodna praksa), ter po zaslišanju strank za obravnavani primer uporabiti načela, na katera je Splošno sodišče opozorilo v sodbi z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22).
- 46 Zato je treba izpodbijani sklep v celoti razveljaviti zaradi kršitve načela zakonitega sodnika, določenega v členu 47, drugi odstavek, prvi stavek, [Listine], ne da bi bilo treba preučiti pritožbene razloge, ki jih je navedla pritožnica.“

Zadeva C-543/18 RX-II

Dejansko stanje spora

- 34 HG, uradnik Komisije, je bil od 16. maja 2007 do 31. avgusta 2013 razporejen v delegacijo Komisije pri Združenih narodih v New Yorku (Združene države).
- 35 Komisija in HG sta 15. septembra 2008 podpisala sporazum o zagotovitvi službenega stanovanja, ki ustreza potrebam njegove družine (v nadaljevanju: službeno stanovanje), na podlagi člena 5 Priloge X h Kadrovskim predpisom.

- 36 HG je oktobra 2008 vodjo administracije delegacije Komisije pri Združenih narodih v New Yorku, gospo A, obvestil, prvič, da se zaradi zdravstvenih težav svoje hčere, rojene junija istega leta, ne more vseliti v službeno stanovanje in, drugič, da bo stanoval v službenem stanovanju, vendar bo tudi redno bival v stanovanju svoje žene, da bi užival družbo svoje družine. HG tudi zatrjuje, da je gospo A obvestil, da naj bi eden od njegovih prijateljev, gospod B, stanoval v službenem stanovanju „za nekaj ur“ ali „dva dni vsaka dva tedna“ kot „čuvaj“ tega stanovanja, pri čemer ni navedel datuma tega obvestila. HG navaja, po eni strani, da je gospoda B septembra 2008 prosil, naj opravi formalnosti pri dobavitelju električne energije za službeno stanovanje, in po drugi strani, da mu je decembra 2008 dal ključe službenega stanovanja.
- 37 Tristranski organ za imenovanja (v nadaljevanju: tristranski OI) je v odločbi z dne 10. februarja 2015 ugotovil, prvič, da je HG s tem, da z družino ni bival v službenem stanovanju, kršil člen 5 Priloge X h Kadrovskim predpisom, drugič, da ker ni podpisal pogodbe o dobavi električne energije, je kršil svoje obveznosti, ki izhajajo iz točke 22.10.11.4 priročnika generalnega direktorata (GD) z naslovom „Zunanji odnosi“ v zvezi z osebjem, zaposlenim v delegacijah, in tretjič, da je bila posledica protipravnega ravnanja HG škoda, ki izhaja iz tega, da je institucija prevzela strošek neupravičenega najema službenega stanovanja. Tristranski OI je zato HG naložil disciplinsko sankcijo odloga povišanja v stopnji za obdobje 18 mesecev in mu naložil povrnitev navedene škode v višini 108.596,35 EUR.
- 38 HG je 9. maja 2015 zoper odločbo z dne 10. februarja 2015 vložil pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov. Ta pritožba je bila zavrnjena z odločbo tristranskega OI z dne 10. septembra 2015.

Postopka pred Sodiščem za uslužbence in Splošnim sodiščem pred sprejetjem druge preverjane sodbe

- 39 HG je 21. decembra 2015 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložil tožbo, prvič, za razglasitev ničnosti odločbe z dne 10. februarja 2015 in po potrebi odločbe o zavrnitvi njegove pritožbe ter, drugič, za naložitev Komisiji, naj mu povrne domnevno nastalo škodo.
- 40 Drugi senat Sodišča za uslužbence je s sodbo z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), to tožbo zavrnil in osebi HG naložil, naj nosi svoje stroške in stroške Komisije.
- 41 HG je 28. septembra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil pritožbo zoper navedeno sodbo. Ta pritožba je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vpisana pod številko T-693/16 P.
- 42 HG je po razglasitvi sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), katere vsebina je povzeta v točki 30 te sodbe, z vlogo, vloženo 31. januarja 2018, Splošno sodišče vprašal, ali namerava pridobiti stališča strank o posledicah te sodbe, kar zadeva postopek v zvezi z njegovo pritožbo.
- 43 Predsednik pritožbenega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 23. marca 2018 ponovno odprl ustni del postopka. Splošno sodišče je 26. marca 2018 stranki pozvalo, naj predložita stališča o posledicah, ki jih je treba v obravnavanem primeru izpeljati iz navedene sodbe.
- 44 Stranki sta v odgovor na ta poziv navedli, da je sodbo Sodišča za uslužbence z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), razglasila ista sestava sodišča, kot je tista, katere oblikovanje se je v sodbi z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), štelo za nepravilno. HG je tudi trdil, da je pritožbeni razlog, ki se nanaša na nepravilnost oblikovanja sestave sodišča, kot je ta, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče v zadnjem navedeni sodbi, razlog javnega reda, in na podlagi tega sklenil, da je treba sodbo Sodišča za uslužbence z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), razveljaviti iz istih razlogov, kot so tisti, ki jih je Splošno sodišče navedlo v sodbi z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Komisija pa je priznala, da bi lahko razlogi, na podlagi

katerih je Splošno sodišče razglasilo to sodbo, pripeljali do utemeljitve razveljavitve sodbe Sodišča za uslužbenca z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), in vrnitve zadeve v razsojanje senatu Splošnega sodišča, ki ni senat, ki je odločal o pritožbi, ki jo je vložil HG.

Druga preverjana sodba

- 45 Splošno sodišče je z drugo preverjano sodbo razveljavilo sodbo Sodišča za uslužbenca z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), in zadevo vrnilo v razsojanje senatu Splošnega sodišča, ki ni senat, ki je odločal o pritožbi, da bi ta na prvi stopnji odločil o tožbi.
- 46 Ta odločba – v točkah od 39 do 47 druge preverjane sodbe – temelji na obrazložitvi, ki je v bistvu enaka obrazložitvi, navedeni v točki 33 te sodbe.

Postopek pred Sodiščem

- 47 Na predlog prvega generalnega pravobranilca je preveritveni senat v odločbah z dne 17. septembra 2018, Preveritev Simpson/Svet (C-542/18 RX), in Preveritev HG/Komisija (C-543/18 RX), ki sta bili sprejeti na podlagi člena 62, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 193(4) Poslovnika Sodišča, menil, da je treba zadevni sodbi preveriti, da bi se ugotovilo, ali škodujeta enotnosti ali doslednosti prava Unije. Poleg tega je preveritveni senat 14. februarja 2019 na podlagi člena 195(5) Poslovnika Sodišču predlagal, naj obe zadevi, ki sta predmet preveritve, predodeli velikemu senatu.
- 48 Glede na povezanost zadev C-542/18 RX-II in C-543/18 RX-II je treba ti zadevi združiti za izdajo sodbe, pri čemer so stranke imele možnost, da se na obravnavi izjavijo o smotrnosti take združitve.

Preveritev

- 49 Najprej je treba poudariti, da o odgovoru na vprašanje, ki je predmet preveritve in je povzeto v točkah 4 in 5 te sodbe, ni mogoče sklepati zgolj na podlagi dejstva, da je Sodišče z odločbo z dne 19. marca 2018, Preveritev FV/Svet (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), odločilo, da ni treba preveriti sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), na katero je Splošno sodišče oprlo preverjani sodbi. Kot je namreč razvidno iz točk 4 in 5 te odločbe Sodišča, je bila ta obrazložena z okoliščino, da je prvi generalni pravobranilec v predlogu za preveritev sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), ob navedbi posebnih razlogov, iz katerih se je obrnil na preveritveni senat, dodal, da meni, da ta sodba „v pravnem razlogovanju, ki ga vsebuje, ne pomeni resnega tveganja, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Unije“. Iz tega predloga za preveritev je tako izhajalo, da pogoji iz člena 62, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije za preveritev odločbe Splošnega sodišča niso bili izpolnjeni.
- 50 Glede odgovora na vprašanje, ki je predmet te preveritve, je treba najprej preučiti, ali je Splošno sodišče zlasti ob upoštevanju splošnega načela pravne varnosti napačno uporabilo pravo, ker je izpodbijani odločbi razveljavilo z obrazložitvijo, da sestava Sodišča za uslužbenca, ki je ti odločbi izdala, ni bila pravilno oblikovana zaradi nepravilnosti pri postopku imenovanja enega od članov te sestave, s čimer je bilo kršeno načelo zakonitega sodnika iz člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine.
- 51 V okviru te preveritve je treba ugotoviti, prvič, pod katerimi pogoji je lahko imenovanje sodnika – tako kot akti iz člena 277 PDEU – predmet incidenčnega nadzora zakonitosti. Drugič, treba je preveriti, ali je, če se dokaže nepravilnost v zvezi s postopkom imenovanja, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče, ta dejansko povzročila kršitev člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine, ki upravičuje razveljavitev teh odločb.

- 52 Če bi se pri navedeni preveritvi izkazalo, da je bilo v preverjanih sodbah dejansko napačno uporabljeno pravo, bo treba nato presoditi, ali ti sodbi škodujeta enotnosti ali doslednosti prava Unije.

Pogoji za incidenčni nadzor zakonitosti zadevnega postopka imenovanja

- 53 Splošno sodišče je v preverjanih sodbah razsodilo, da je treba po uradni dolžnosti preizkusiti razlog v zvezi z nepravilnostjo oblikovanja sestave sodišča, ki je izdala izpodbijani odločbi. Na podlagi sodbe Sodišča z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi (C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375), in sodbe Splošnega sodišča z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), je namreč menilo, da gre za razlog javnega reda, ki ga mora pritožbeno sodišče zato preizkusiti po uradni dolžnosti, tudi če ta nepravilnost ni bila navedena na prvi stopnji.
- 54 Najprej je treba ugotoviti, da Sklep 2016/454, s katerim je bil naslednik tretjega sodniškega mesta imenovan za sodnika Sodišča za uslužbenice, ni, kot je generalna pravobranilka navedla zlasti v točkah od 118 do 124 sklepnih predlogov, splošni akt v smislu člena 277 PDEU.
- 55 Vendar iz temeljne pravice do učinkovitega pravnega sredstva pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, ki je zagotovljena s členom 47 Listine, izhaja, da mora imeti načeloma vsak pravni subjekt možnost sklicevati se na kršitev te pravice. Iz tega izhaja, da mora imeti sodišče Unije možnost preveriti, ali je nepravilnost v zadevnem postopku imenovanja lahko povzročila kršitev te temeljne pravice.
- 56 Preučiti je treba tudi, ali je okoliščina, da nobena od strank v obravnavanih zadevah ni izpodbijala pravilnosti sestave sodišča, ki je sprejela izpodbijani odločbi, Splošnemu sodišču preprečevala, da po uradni dolžnosti preizkusi to pravilnost.
- 57 V zvezi s tem je treba poudariti, da so jamstva za dostop do neodvisnega, nepristranskega in z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, zlasti tista, ki opredeljujejo pojem in sestavo tega sodišča, temelj pravice do poštenega sojenja. To pomeni, da mora vsako sodišče preveriti, ali s svojo sestavo pomeni tako sodišče, če se v zvezi s tem pojavi resen dvom. Ta preveritev je potrebna za zaupanje, ki ga morajo sodišča demokratične družbe vzbujati pri pravnem subjektu. V tem smislu tak nadzor pomeni bistveno postopkovno zahtevo, katere spoštovanje spada pod javni red in ki jo je treba preveriti po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točki 46 in 48).
- 58 Zato Splošno sodišče s tem, da je v preverjanih sodbah odločilo, da bo po uradni dolžnosti preučilo pravilnost oblikovanja sestave sodišča, ki je izdala izpodbijani odločbi, ni storilo napake, ker je bila nepravilnost te sestave sodišča ugotovljena v sodbi z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22).

Nepravilnost v zadevnem postopku imenovanja in njen vpliv na pravico strank do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča

Nepravilnost v zadevnem postopku imenovanja

- 59 Splošno sodišče je v preverjanih sodbah ob sklicevanju na sodbo z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), ugotovilo, da Svet ni upošteval pravnega okvira, določenega z javnim pozivom k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, ker je za zapolnitev tretjega sodniškega mesta uporabil seznam kandidatov, sestavljen po tem pozivu.
- 60 Pri tej ugotovitvi pravo ni bilo napačno uporabljeno.

- 61 Ker je bil namreč v skladu s točko 4 javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013 ta poziv izrecno in izključno objavljen za zapolnitev mest dveh sodnikov, katerih mandat se je iztekel 30. septembra 2014, in sicer tistih, ki sta jih zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, ne pa tudi za zapolnitev tretjega sodniškega mesta, ki ga je prej zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, katere mandat se je iztekel 31. avgusta 2015, je Svet s tem, da je za imenovanje uporabil seznam, ki je bil sestavljen na podlagi tega javnega poziva k vložitvi kandidatur, kršil pravni okvir, ki si ga je sam določil z objavo navedenega javnega poziva k vložitvi kandidatur in ki bi ga moral spoštovati. „Časovni razlogi“, na katere se sklicuje v točki 4 obrazložitve Sklepa 2016/454 v okviru reforme sodnega sistema Evropske unije, ne morejo upravičiti nespoštovanja tega javnega poziva k vložitvi kandidatur.
- 62 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče ugotovilo v točkah od 52 do 58 sodbje z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) – kar so preudarki, ki poleg tega v preverjenih sodbah niso bili izrecno povzeti – pa se zdi, da je bila uporaba tega seznama za imenovanje na tretje sodniško mesto v preostalem v skladu s pravili, ki urejajo postopek imenovanja sodnikov Sodišča za uslužbence.
- 63 V skladu s členom 3(4), tretji stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije je moral namreč seznam kandidatov zajemati vsaj dvakrat več kandidatov, kot je znašalo število sodnikov, ki jih je moral Svet imenovati. Seznam, sestavljen po javnem pozivu k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, pa je vseboval šest kandidatov, kar dejansko ustreza dvakratniku števila sodnikov, ki so bili imenovani na podlagi tega seznama. Ta določba je bila tako v obravnavanem primeru v celoti spoštovana.
- 64 Poleg tega ni nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče podvomiti o spoštovanju člena 257, četrti odstavek, prvi stavek, PDEU, v skladu s katerim morajo biti člani specializiranih sodišč izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje, člena 3(2), prvi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije, v skladu s katerim je za mesto sodnika pri Sodišču za uslužbence lahko kandidiral vsakdo, ki izpolnjuje te pogoje in ima državljanstvo Unije, ali člena 3(4), drugi stavek, te priloge, v skladu s katerim so morali biti na seznamu, ki ga sestavi izbirni odbor, navedeni kandidati z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni.
- 65 Tako nikakor ni bilo dvoma o tem, da je bil javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013 odprt za vse državljane Unije, ki so izpolnjevali pogoje iz člena 257, četrti odstavek, prvi stavek, PDEU, da je imelo vseh šest kandidatov s seznamom, sestavljenega po tem javnem pozivu k vložitvi kandidatur, državljanstvo Unije in da je izbirni odbor zanje menil, da so ustrezni za opravljanje funkcij sodnika pri Sodišču za uslužbence, ter da so bili na tem seznamu dejansko navedeni kandidati z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni.
- 66 Glede člena 3(1), drugi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije, to je določbe, v skladu s katero Svet pri imenovanju sodnikov Sodišča za uslužbence zagotovi uravnoteženo sestavo tega sodišča na najširšem možnem geografskem območju med državljani držav članic in kar zadeva zastopane nacionalne pravne sisteme, je Splošno sodišče v točki 56 sodbje z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), res menilo, da ni mogoče izključiti, da je bila posledica uporabe seznama kandidatov, sestavljenega po javnem pozivu k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, za imenovanje sodnika na tretje sodniško mesto to, da je bil del potencialnih kandidatov za to mesto izključen, zlasti tisti s španskim državljanstvom, ki bi bili ob upoštevanju zahteve iz te določbe morda lahko odvrnjeni od sodelovanja pri tem javnem pozivu, saj je na Sodišču za uslužbence ob javnem pozivu k vložitvi kandidatur že bil en španski član in se ta javni poziv ni nanašal na mesto tega člana.
- 67 Vendar na podlagi take ugotovitve nikakor ni mogoče sklepati, da je imenovanje sodnika na tretje sodniško mesto pripeljalo do neuravnotežene sestave v smislu geografske porazdelitve ali zastopanosti nacionalnih pravnih sistemov na Sodišču za uslužbence in da je torej Svet s tem imenovanjem kršil člen 3(1), drugi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije. Poleg tega je dejstvo, da naj bi bili nekateri potencialni kandidati odvrnjeni od sodelovanja pri javnem pozivu k vložitvi kandidatur z dne

3. decembra 2013, ki ga je Splošno sodišče opredelilo v točki 56 sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), neposredno in izključno izhajalo iz okoliščine, da se ta javni poziv ni nanašal na zapolnitev tretjega sodniškega mesta, tako da tega dejstva ni mogoče šteti za nepravilnost, ki se razlikuje od nepravilnosti, opredeljene v točki 61 te sodbe.

- 68 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je nepravilnost v zadevnem postopku imenovanja posledica izključno tega, da je Svet kršil javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, ne pa zahtev, ki izhajajo iz člena 257, četrti odstavek, PDEU ali člena 3 Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije.

Vpliv nepravilnosti v zadevnem postopku imenovanja na pravico strank do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča

- 69 Splošno sodišče je v preverjanjih sodbah s tem, da se je znova oprlo na sodbo z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), presodilo, da – glede na pomen spoštovanja pravil, ki urejajo imenovanje sodnika, za zaupanje pravnih subjektov in javnosti v neodvisnost in nepristranskost sodišč – sodnika, imenovanega na tretje sodniško mesto, ni mogoče šteti za zakonitega sodnika v smislu člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine.
- 70 V skladu s to določbo ima vsakdo pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče.
- 71 Glede tega je Sodišče razsodilo, da sta zahtevi po neodvisnosti in nepristranskosti del bistvene vsebine pravice do učinkovitega sodnega varstva in temeljne pravice do poštenega sojenja, ki ima poglaviten pomen kot garant varstva vseh pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, in varovanja skupnih vrednot držav članic, ki so navedene v členu 2 PEU, zlasti vrednote pravne države. Navedeni zahtevi narekujeta obstoj pravil, ki se nanašajo zlasti na sestavo organa ter na imenovanje, trajanje funkcije in razloge za vzdržanje, izločitev in razrešitev njegovih članov ter na podlagi katerih je mogoče zavrniti vsak legitimen dvom pri pravnih subjektih o zavarovanosti navedenega organa pred zunanjimi dejavniki in o njegovi nevtralnosti glede nasprotujočih si interesov. Kar natančneje zadeva sklepe o imenovanju, morajo biti zlasti vsebinski pogoji in postopkovna pravila, ki veljajo za sprejetje teh sklepov, taki, da ne morejo povzročiti takih legitimnih dvomov glede imenovanih sodnikov (glej v tem smislu sodbo z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točke 120, 123 in 134 ter navedena sodna praksa).
- 72 Ker vsebina in obseg člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine ustreza členu 6(1), prvi stavek, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), sta v skladu s členom 52(3) Listine ta vsebina in obseg enaka kot vsebina in obseg, ki ju določa navedena konvencija. Sodišče mora zato paziti, da se z razlago člena 47, drugi odstavek, Listine, ki jo poda, zagotovi raven varstva, s katero ni kršena raven varstva, zagotovljena v členu 6 EKČP, kot ga razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice (sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točka 118 in navedena sodna praksa).
- 73 V skladu z ustaljeno sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice je namen uvedbe izraza „z zakonom ustanovljeno“ v členu 6(1), prvi stavek, EKČP preprečiti, da bi bila organizacija sodnega sistema prepuščena prosti presoji izvršne oblasti, in zagotoviti, da je to področje urejeno z zakonom, ki ga je sprejela zakonodajna oblast, v skladu s pravili, ki urejajo izvajanje njene pristojnosti. Ta izraz odraža zlasti načelo pravne države in se ne nanaša samo na pravno podlago obstoja sodišča, temveč tudi na sestavo sodišča v posamezni zadevi ter na vse druge določbe nacionalnega prava, katerih neupoštevanje pomeni, da eden ali več sodnikov nepravilno sodeluje pri obravnavi zadeve, kar vključuje zlasti določbe glede neodvisnosti in nepristranskosti članov zadevnega sodišča (glej v tem

smislu ESČP, 8. julij 2014, Biagioli proti San Marinu, CE:ECHR:2014:0708DEC000816213, točke od 72 do 74, in ESČP, 2. maj 2019, Pasquini proti San Marinu, CE:ECHR:2019:0502JUD005095616, točki 100 in 101 ter navedena sodna praksa).

- 74 Evropsko sodišče za človekove pravice je prav tako že imelo priložnost poudariti, da pravica do sojenja pred sodiščem, „ustanovljenim z zakonom“, v smislu člena 6(1) EKČP po svoji naravi zajema postopek imenovanja sodnikov (ESČP, 12. marec 2019, Ástrásson proti Islandiji, CE:ECHR:2019:0312JUD002637418, nepravnomočna, točka 98).
- 75 Iz sodne prakse, navedene v točkah 71 in 73 te sodbe, izhaja, da nepravilnost, storjena pri imenovanju sodnikov v zadevnem pravosodnem sistemu, pomeni kršitev člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine, zlasti če je ta nepravilnost po naravi in teži taka, da ustvarja dejansko nevarnost, da lahko druge veje oblasti, zlasti izvršilna, izvajajo neupravičeno diskrecijsko pravico, ki ogroža celovitost rezultata, do katerega pripelje postopek imenovanja, in ki tako pri pravnih subjektih vzbudi upravičen dvom o neodvisnosti in nepristranskosti enega ali več zadevnih sodnikov, kar se zgodi, če so vprašljiva temeljna pravila, ki so sestavni del vzpostavitve in delovanja tega sodnega sistema.
- 76 Ob upoštevanju teh načel je treba preučiti, ali je nepravilnost, storjena v zadevnem postopku imenovanja, v obravnavanem primeru povzročila kršitev pravice strank do tega, da o njihovi zadevi odloča z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče, ki je zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine.
- 77 Glede tega je treba opozoriti, kot je bilo navedeno v točki 68 te sodbe, da je ta nepravilnost izključno posledica tega, da Svet ni upošteval javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013.
- 78 Tako je treba ugotoviti, da je bil sodnik na tretje sodniško mesto imenovan ob spoštovanju temeljnih pravil za imenovanje sodnikov Sodišča za uslužbence, ki sta bila člen 257, četrti odstavek, PDEU in člen 3 Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije.
- 79 V tem okviru zgolj okoliščina, da je Svet uporabil seznam, sestavljen po javnem pozivu k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, da bi zapolnil tretje sodniško mesto, ne zadostuje za ugotovitev obstoja kršitve temeljnega pravila postopka imenovanja sodnikov Sodišča za uslužbence, ki je po naravi in teži taka, da bi ustvarila dejansko nevarnost, da bi Svet neupravičeno uporabil svoja pooblastila, s čimer bi ogrozil celovitost rezultata, do katerega je pripeljal postopek imenovanja, in s tem, da bi tako pri pravnih subjektih vzbudil upravičen dvom o neodvisnosti in nepristranskosti sodnika, imenovanega na tretje sodniško mesto, ali celo senata, v katerega je bil ta sodnik razporejen.
- 80 Glede tega se nepravilnost v zadevnem postopku imenovanja razlikuje od nepravilnosti, ki je bila predmet odločbe Sodišča EFTE z dne 14. februarja 2017, Pascal Nobile/DAS Rechtsschutz-Versicherungs (E-21/16), navedene v točki 75 sodbe z dne 23. januarja 2018, FV/Svet (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Zadnjenavedena nepravilnost je bila namreč imenovanje sodnika Sodišča EFTE za mandat, katerega trajanje je bilo izjemoma določeno na tri leta namesto na šest let in se je tako v nasprotju z nepravilnostjo, preučeno v obravnavanih zadevah, nanašala na kršitev temeljnega pravila v zvezi s trajanjem sodniških mandatov na navedenem sodišču, katerega namen je zaščititi njihovo neodvisnost.
- 81 Iz navedenega izhaja, da to, da je Svet kršil javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, ne pomeni kršitve temeljnih pravil prava Unije, ki se uporabljajo za imenovanje sodnikov Sodišča za uslužbence, katere posledica bi bila kršitev pravice pritožnikov do z zakonom ustanovljenega sodišča, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine.

- 82 Preverjani sodbi torej ne vsebujeta drugih elementov, ki bi lahko vzbudili dvom o spoštovanju člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine, zato je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče s tem, da je v teh sodbah razsodilo, da je bila ta določba kršena, napačno uporabilo pravo. Nepravilnost iz prejšnje točke tako sama po sebi ni mogla upravičiti razveljavitve sodne odločbe, ki jo je sprejela sestava sodišča, v katero je bil razporejen sodnik, imenovan na tretje sodniško mesto.
- 83 Iz vsega navedenega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da je izpodbijani odločbi razveljavilo zgolj na podlagi nepravilnosti, storjene v zadevnem postopku imenovanja, napačno uporabilo pravo.

Obstoj posega v enotnost ali doslednost prava Unije

- 84 Napačna uporaba prava v preverjanih sodbah lahko škoduje enotnosti in doslednosti prava Unije.
- 85 Preverjani sodbi sta namreč lahko precedens za prihodnje zadeve, saj lahko napačna razlaga in uporaba člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine s strani Splošnega sodišča vplivata na druge zadeve, s katerimi se izpodbija imenovanje člana sestave sodišča, ter – splošneje – na pravico do neodvisnega, nepristranskega in z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča.
- 86 Poleg tega je ta pravica v pravnem redu Unije temeljna in vsesplošna, njeno razlago in doslednost pa mora zagotoviti Sodišče, zlasti kadar se vprašanja v zvezi s tem postavljajo v posebnem okviru, v zvezi s katerim še ni bila sprejeta ustaljena sodna praksa Sodišča.
- 87 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da preverjani sodbi škodujeta enotnosti in doslednosti prava Unije, ker je Splošno sodišče kot pritožbeno sodišče razsodilo, da sestava Sodišča za uslužbenke, ki je izdala izpodbijani odločbi, ni bila pravilno oblikovana zaradi nepravilnosti pri postopku imenovanja enega od članov te sestave, s čimer je bilo kršeno načelo zakonitega sodnika iz člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine, in razveljavilo navedeni odločbi.

Učinki preveritve

- 88 Člen 62b, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije določa, da če Sodišče ugotovi, da odločitev Splošnega sodišča škoduje enotnosti ali doslednosti prava Unije, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, ki je glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča. Sodišče lahko ob vrnitvi zadeve v razsojanje poleg tega navede, katere učinke odločitve Splošnega sodišča je treba šteti za dokončne za stranke v sporu. Izjemoma lahko Sodišče odloči dokončno, če ob upoštevanju ugotovitev preveritve rešitev spora izhaja iz ugotovljenega dejanskega stanja, s katerim je Splošno sodišče utemeljilo svojo odločitev.
- 89 Sodišče torej ne more le ugotoviti posega v enotnost ali doslednost prava Unije, ne da bi opredelilo posledice te ugotovitve za zadevna spora (glej tudi sodbo z dne 10. septembra 2015, Preveritev Missir Mamachi di Lusignano/Komisija, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, točka 60 in navedena sodna praksa).
- 90 Ker je Splošno sodišče v preverjanih sodbah izpodbijani odločbi razveljavilo na podlagi kršitve člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine, ne da bi preučilo razloge, ki sta jih pritožnika navedla v utemeljitev svojih pritožb, je treba preverjani sodbi razveljaviti in zadevi vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o teh razlogih.

Stroški

- 91 Člen 195(6) Poslovnika Sodišča določa, da če je bila odločba Splošnega sodišča, ki je predmet preverjanja, sprejeta na podlagi člena 256(2) PDEU, Sodišče odloči o stroških.

- 92 Ker ni posebnih pravil, ki bi urejala porazdelitev stroškov v okviru preverjanja, je treba odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. Zadevi C-542/18 RX-II in C-543/18 RX-II se združita za izdajo sodbe.
2. Sodbi Splošnega sodišča Evropske unije (pritožbeni senat) z dne 19. julija 2018, Simpson/Svet (T-646/16 P, neobjavljena, EU:T:2018:493), in HG/Komisija (T-693/16 P, neobjavljena, EU:T:2018:492), škodujeta enotnosti in doslednosti prava Unije, ker je Splošno sodišče Evropske unije kot pritožbeno sodišče presodilo, da sestava Sodišča za uslužbence Evropske unije, ki je izdala sklep z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), in sodbo z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), ni bila pravilno oblikovana zaradi nepravilnosti pri postopku imenovanja enega od članov te sestave, s čimer je bilo kršeno načelo zakonitega sodnika iz člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in razveljavilo navedeni odločbi.
3. Navedeni sodbi se razveljavita.
4. Zadevi se vrnete v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
5. Erik Simpson, Svet Evropske unije, HG, Evropska komisija in bolgarska vlada nosijo svoje stroške, ki so jih imeli v postopkih preveritve.

Podpisi